

dem hver et saa stort Lønningstillæg, at de fremdeles beholdt samme Vederlag, som de hidtil havde oppebaaret. Ogsaa de andre lægevidenskabelige Docenter, der vare ligestillede med de fornævnte to Docenter, vilde vel i Henhold til det Foranførte være udelukkede fra fremtidig at erholde Dyrtdistillæg, men Docenten i epidemiske Sygdomme havde, som først ansat efter Begyndelsen af Finansaaret 1891—92, ved Lønningslovens Ikrafttræden ikke oppebaaret noget Dyrtdistillæg, og den Docent, der var Overlæge ved den kirurgiske Afdeling paa Frederiks Hospital, saavel som Docenten i Børnesygdomme vare først blevne ansatte i Finansaaret 1892—93, saaledes at der for disse tre Docenter ikke i Dyrtdistillægets Bortfalden var nogen Grund til Lønningstillæg ifølge særlig Bevilling.

Forslaget blev bevilget af begge Rigsdagens Thing.

VIII. Universitetets Forhold udadtil.

1. Universitetets Adresse til Louis Pasteur i Anledning af hans 70 Aars Fødselsdag.

I Anledning af Louis Pasteurs 70 Aars Fødselsdag den 27de December 1892 blev der overbragt ham følgende Adresse fra Universitetet:

Ludovico Pasteur,

viro illustrissimo, doctissimo, decori Galliae, nostri sæculi gloriae,

qui iam ante novem lustra edito opusculo de proprietatibus crystallo-
rum summam physicorum admirationem excitavit,

tum ad solutionem arduorum chemiæ problematum aggressus naturam
fermentationis recte comprehendit, fermenta varia detexit, descripsit,
pura coluit,

qui doctrinam de homogenesi victor defendit,

qui monstrato, quo modo in cellulis vegetabilibus principia albuminis
orientur, et patefacta anaërobiosi multisque aliis obscuris rebus animad-
versis physiologiæ scientiam mirifice auxit,

qui aurum scientiæ non doctis solis reservavit sed in usum agricolæ,
viticolæ, sericarii, cerevisiæ coctoris signatum vulgavit,

qui illustrissimo Listerio viam ad methodum antisepticam invenien-
dam munivit,

qui microbiorum pestiferorum obscuris et contortis viis experimenti
tæda investigatis novam initiavit pathologiam et arti hygienicæ firmiora
iecit fundamenta, dirisque contagiis miro ingenio in remedia salutifera
transformatis homines et bestias ab his cladibus immunes reddidit, et ad
huius immunitatis naturam indagandam viam aperuit,

septuaginta annos tam feliciter actos optimis cum votis gratulatur

Universitas Hauniensis.

Adressen, der var kaligraferet og indbunden i et dertil komponeret Bind, blev overrakt af Docent, Dr. med. C. J. Salomonsen.

2. Engelske Lægers Adgang til at praktisere i Danmark.

Under 5te September 1892 udbad Kirke- og Undervisningsministeriet sig Konsistoriums Yttringer meddelte i Anledning af en gennem Udenrigsministeriet sendt Skrivelse fra den kgl. Storbritaniske Gesandt heri Landet, hvori meddeltes, hvorledes Forholdet var for fremmede Lægers Adgang til at praktisere i Storbritanien, og hvori udtaltes det Haab, at man her i Landet vilde vise en lignende Liberalitet overfor engelske Læger.

Konsistorium anmodede i den Anledning det lægevidenskabelige Fakultet at udtale sig dels om det — af Hensyn til den forskjellige Maade, hvorpaa det lægevidenskabelige Studium var ordnet her og i Storbritanien og navnlig de vistnok ringere Fordringer, der i sidstnævnte Land blev stillet til den afsluttende Prøve, — kunde anses for rigtigt at indføre en Ligestilling med Hensyn til Adgangen til at praktisere her i Landet, dels om hvorvidt det med Hensyn til vor praktiserende Lægestands Interesser kunde anses for tilraadeligt at aabne den nævnte Adgang for britiske Læger.

Det lægevidenskabelige Fakultet afgav under 3die December 1892 en Erklæring, hvori det med Hensyn til Spørgsmaalet, hvorvidt den engelske lægevidenskabelige Uddannelse i det Hele kunde siges at staa paa Højde med den danske, bemærkede, at en Sammenligning vanskeliggjordes noget derved, at der i Storbritanien og Irland fandtes en stor Mængde lægevidenskabelige Skoler, der havde Ret til at meddele jus practicandi, men som hver for sig besad en saa betydelig Autonomi med Hensyn til Fastsættelsen af Studieplanen og Examensfordringerne og tildels ogsaa virkede med et temmeligt forskjelligt Apparat. Fordringerne, der skulde fyldestgøres for at faa Ret til at udøve Lægepraxis, vare derfor ikke ensartede i England, og det var en almindelig Tro, ogsaa i Landet selv, at de i enkelte af de lægevidenskabelige Skoler gennemgaaende vare lavere end i de øvrige og altsaa ogsaa end ved vort Universitet, hvor Examensfordringerne i det Hele maatte siges at være høje. Heller ikke kunde det siges, at den engelske lægevidenskabelige Undervisning paa alle Punkter ganske modsvarede den, der gaves hos os, ligesom Studietiden utvivlsomt gennemsnitlig var en Del kortere i England end hos os. Alligevel skjønnede Fakultetet ikke, at der lige overfor den gennemgaaende fyldestgjørende Uddannelse, der blev de engelske Læger tildelt, kunde tillægges saadanne Uoverensstemmelser eller den muligvis for store Facilitet hos enkelte engelske Skoler en saa stor Betydning, at der af den Grund skulde være Betænkelighed ved at indrømme engelske Læger i Almindelighed Ret til at praktisere her i Landet.

Angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Hensynet til de danske Lægers Interesser vilde forliges med, at der tilstodes engelske Læger en saadan Ret, udtalte Fakultetet, at dette Spørgsmaal sikkert laa noget udenfor Fakultetets Kompetence og fyldigere vilde kunne besvares fra andre Sider, f. Ex. Sundhedskollegiet. Da Fakultetets Udtalelse imidlertid ogsaa udtrykkelig var begjært om dette Punkt, bemærkede Fakultetet, at da der ved en Indrømmelse til de engelske Læger, som den her omhandlede, kun i ringe Grad blev Tale om til Gjengjæld at opnaa nogen Fordel for de danske Læger, idet disse jo allerede havde Ret til at praktisere i England,

kun med enkelte, i det medfølgende »Memorandum« § 4 anførte indskrænkende Bestemmelser, vilde Indrømmelsen i Hovedsagen kun være et Indgreb i de danske Lægers hidtidige Eneret til at praktisere i deres Fædreland og kun yde en ringe Kompensation herfor, nemlig Ophævelsen af de nævnte indskrænkende Bestemmelser for fremmede Lægers Udførelse af Lægegjerning i England. Det var vel sandsynligt, at Sagen ikke direkte vilde faa synderlig praktisk Betydning undtagen i alt Fald for de vestindiske Øers Vedkommende; men dels burde der dog ogsaa tages Hensyn til de dér bosatte Lægers Interesser, dels burde det maaske ogsaa tages i Betragtning, at en Indrømmelse til de britiske Læger af Ret til at praktisere i Danmark muligvis vilde gjøre det vanskeligt at afvise en Fordring om samme Ret fra andre Landes Side, for hvis Vedkommende Sagen kunde faa en langt større Betydning for vor Lægestand, og det maaske en meget uheldig Betydning, selv om man gik ud fra, at Retten til at praktisere her i Landet kun blev indrømmet fremmede Læger paa Grundlag af Gjensidighed. Nogen Ulempe kunde maaske ogsaa flyde deraf, at engelske Lægers Ret til at praktisere her i Landet antageligen maatte medføre, at alle engelske Recepter maatte være gyldige her. Fakultetet saa derfor ikke rettere, end at der maatte være alvorlige Betænkeligheder ved at gaa ind paa det fra England fremkomne Ønske om, at der tilstodes engelske Læger Ret til at udøve Lægevirksomhed i Danmark.

Konsistorium indsendte under 23de December 1892 Fakultetets Erklæring, idet det sluttede sig til de i Erklæringen indeholdte Udtalelser.

3. Indbydelser til Kongresser i Udlandet m. v.

Ved Skrivelse af 14de Juni 1892 tilstillede Kirke- og Undervisningsministeriet Konsistorium en Skrivelse med Bilag fra det herværende kgl. belgiske Gesandtskab, hvorved den danske Regjering blev opfordret til at lade sig repræsentere ved den *kriminal-antropologiske Kongres*, der skulde træde sammen i *Brüssel* den 7de August s. A., hvorhos Ministeriet udbad sig Konsistoriums Ytringer om, hvorvidt der skjønnedes at være Anledning for Regjeringen til at lade sig repræsentere ved den omhandlede Kongres.

Konsistorium indsendte under 9de Juli s. A. dels en Erklæring fra det rets- og statsvidenskabelige Fakultet, der udtalte, at det ikke havde noget Forslag at gjøre i denne Anledning, navnlig ikke kunde foreslaa Repræsentation ved noget af dets Medlemmer, dels en Erklæring fra det lægevidenskabelige Fakultet, der henledede Opmærksomheden paa, at fhv. Reservelæge Søren Hansen, praktiserende Læge i Helsingør, i mange Aar havde beskæftiget sig indtrængende med dette Spørgsmaal, og i 1889 havde været Danmarks Repræsentant ved den internationale Kongres for kriminal Antropologi i Paris.

Læge Søren Hansen mødte paa Regjeringens Vegne ved fornævnte Kongres.

I Skrivelse af 3die Marts 1893 meddelte Kirke- og Undervisningsministeriet Konsistorium, at de Forenede Staters herværende Gesandt efter sin Regjerings Ordre i en Note til Udenrigsministeriet havde henledet den

danske Regjerings Opmærksomhed paa de *Kongresser*, som i Sommeren n. A. skulde afholdes i *Chicago* i Forbindelse med Verdensudstillingen, og hvis Forhandlinger vilde dreje sig om de forskjelligste Æmner, hentede fra Litteraturens, Musikens, Kunstens, Lægevidenskabens, Afholdenhedssagens, Kvindeemancipationens og mangfoldige andre Gebeter, Noten opfordrede Danmark til at sende Repræsentanter til disse Kongresser, ligesom lignende Indbydelser vare udgaaede til andre fremmede Magter. Med Ministeriets Skrivelse fulgte til nærmere Oplysning om Forhandlingsgjenstandene, om Tidspunktet for de forskjellige Kongressers Afholdelse o. s. v. en Del Exemplarer af det Cirkulaire, der desangaaende var rettet som Instruktion fra Department of State i Washington til de forenede Staters Afdelinger i Udlandet, samt et Antal Exemplarer af Programmet for Kongresserne. Ministeriet udbad sig derhos en Udtalelse, forsaavidt Æmnerne for de paa-tænkte Kongresser faldt ind under Universitetets Omraade, om hvilke Skridt der formentes at burde foretages i Anledning af Indbydelsen.

Ved Skrivelse af 15de April s. A. indsendte Konsistorium de fra Fakulteterne indhentede Erklæringer, der for samtlige Fakulteters Vedkommende gik ud paa, at de ikke fandt Anledning til at tilraade nogen Deltagelse i fornævnte Kongresser, hvorhos det lægevidenskabelige Fakultet særlig udtalte, at de omtalte Kongresser, forsaavidt de angik lægevidenskabelige Discipliner, ikke bares frem af Mænd, der nød videnskabelig Anseelse, men tvertimod ved at optage den elektriske og den homøopatiske Medicin paa deres Program, med Sikkerhed kunde vides ikke at ville faa Tilslutning fra ansete Læger i Amerika eller andre Lande, og at Fakultetet derfor maatte fraraade, at den danske Lægestand søgtes repræsenteret ved disse Møder.

Under 19de Maj s. A. tilstillede Ministeriet Konsistorium en Note fra de Forenede Staters herværende Gesandt, hvori Danmark opfordredes til at sende Delegerede til en *elektrisk Kongres*, som vilde blive afholdt i *Chicago* i Dagene mellem den 21de og 28de August s. A., og udbad sig Konsistoriums Erklæring om, hvorvidt der maatte være Grund til at imødekomme Opfordringen.

Konsistorium indsendte under 17de Juni s. A. en Erklæring fra det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, hvori udtaltes, at da den fornævnte Kongres formodentlig skulde fortsætte de tre i Paris holdte elektriske Kongresser, ved hvilke der blev taget Bestemmelse om internationale elektriske Enheder, og da Danmark var repræsenteret paa den anden af disse (ved afdøde Etatsraad Lorenz), og da denne tillige vistnok ogsaa skriftlig deltog i Arbejdet ved den tredie, ansaa Fakultetet det for ønskeligt, at Danmark blev repræsenteret ogsaa ved Kongressen i *Chicago*, og var enig i at anbefale, at Professor Christiansen blev afsendt som Delegeret til Kongressen, hvortil han havde erklæret sig villig. Til Rejseudgifter formentes at ville udkræves en Sum af 3000 Kr. Konsistorium anbefalede Fakultetets Forslag.

Af Hensyn til de betydelige Udgifter blev ingen Delegeret sendt til Kongressen.

— I Anledning af et fra Professor C. Lange som Formand i en Komité, der var blevet nedsat til Varetagelsen af Danmarks Interesser i Anledning af dets Deltagelse i *den internationale lægevidenskabelige Kongres*, der i September 1893 agtedes afholdt i Rom*), til Kirke- og Undervisningsministeriet indgivet Andragende blev der til 3die Behandling i Folkethinget af Finanslovsforslaget for 1893—94 stillet Forslag om Optagelse paa Kommunitetets Budget af et Beløb af 6000 Kr. til Udgifter ved danske Lægers Deltagelse i fornævnte Kongres. I Andragendet var der anholdt om, at et saadant Beløb maatte stilles til Raadighed til Udbetaling som Rejseunderstøttelser til Kongressen dels til saadanne Læger, der paa en værdig Maade vilde kunne repræsentere den danske Lægevidenskab ved Kongressen, dels til saadanne yngre Læger, der kunde antages at ville have særlig Nytte af eller Interesse i at deltage i Kongressen.

Forslaget blev forkastet af Folkethinget, men atter optaget i Lands-thinget. Da der ikke opnaaedes Enighed mellem Rigsdagens Thing om Finanslovsforslaget, blev Beløbet ikke optaget paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget for Finansaaret 1893—94.

— Fra Komiteen for Oprensning af en *Mindestøtte over Carl Wilhelm Scheele* modtog Universitetet en Indbydelse til at overvære Mindestøttens Afsløring den 9de December s. A. Konsistorium meddelte Komiteen, at Universitetet var forhindret fra at lade sig repræsentere ved denne Lejlighed.

4. Modtagelse af Skrifter m. v. fra Udlandet.

Ved Skrivelse af 10de Maj 1892 tilstillede Kirke- og Undervisningsministeriet Konsistorium en gennem Udenrigsministeriet modtagen Note fra den herværende italienske Minister, hvori denne i Anledning af et fra Bestyrelsen for *det i Neapel værende Institut for Studiet af orientalske Sprog*, fremsat Ønske om at træde i Forbindelse med udenlandske Universiteter, for ved Udveksling af Tryksager at udbrede Kjendskab til bemeldte italienske Institut, forespurgte, om Universitetet eller andre videnskabelige Lærestalter maatte være villige til at indlade sig paa en saadan Udveksling af Tryksager.

Konsistorium indsendte under 16de November s. A. nedenstaaende Erklæringer:

Fra *Overbibliothekar Birket Smith*, der bemærkede, at det vel kunde have Interesse for Bibliotheket at komme i Besiddelse af fornævnte Selskabs Skrifter, men at Selskabet ikke kunde antages at have nogen synderlig Interesse af at faa de danske Universitetsprogrammer og Disputatser, da disse Skrifter kun undtagelsesvis angik orientalske Sprog. Ved at benytte de enkelte Universitetsskrifter, som angik orientalske Sprog, som Bytteobjekter, vilde Suiterne af disse Skrifter blive defekte. Han kunde derfor ikke tilraade, at Universitetet traadte i Bytteforbindelse med fornævnte

*) Paa Grund af Koleraen i Italien i Sommeren 1893 blev Kongressen udsat til Marts—April 1894.

Institut, jfr. iøvrigt Overbibliothekarens udførligere Erklæring i Univ. Aarb. f. 1891—92 S. 1096.

Fra *det kgl. danske Videnskabernes Selskab*, som meddelte, at det var villigt til at overtage den videnskabelige Bytteforbindelse med fornævnte Institut og vilde sætte sig i direkte Forbindelse med Institutet desangaaende.

Konsistorium bemærkede derhos, at da de Bøger m. m., som det kgl. danske Videnskabernes Selskab modtog fra udenlandske Personer og Institutioner, for den allerstørste Del blev skænket til Universitetsbibliotheket, syntes den af Institutet ønskede Bytteforbindelse med Universitetet paa denne Maade lettest at kunne naaes.

— Fra Kirke- og Undervisningsministeriet har *Konsistorium* modtaget et gennem Udenrigsministeriet sendt Aftryk af en fra det preussiske Ministerium for Kirke-, Undervisnings- og Medicinalvæsen udgaaet Skrivelse af 31te September 1892 til samtlige preussiske Provinsers Overpræsidenter angaaende Indførelsen af det hundreddelige Thermometer. Skrivelsen blev af *Konsistorium* sendt til det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

— Fra det theologiske Fakultet har *Konsistorium* modtaget et Skrift »C. R. Kaiser: A. G. Rudelbach«, der af Forfatteren var blevet skænket Fakultetet. Efter Fakultetets Anmodning blev det sendt til Indlemmelse i Universitetsbibliotheket.

— Gjennem Kirke- og Undervisningsministeriet har *Konsistorium* modtaget en for Universitetet bestemt Sølvmedaille, præget til Erindring om den i Madrid i Efteraaret 1892 afholdte Columbusudstilling. Medaillen er af *Konsistorium* blevet tilstillet den kgl. Mønt- og Medaillesamling.

IX. Det akademiske Legat- og Stipendievæsen.

1. Tilkomne Legater ved Universitetet.

I det akademiske Aar 1892—93 er tilkommet tvende nye Legater: Elers' Kollegiums Jubilæumsfonds Legat for Kollegiets Beboere og Dr. Meinerts og Hustrues Legat til Fremme for Zoologien, fortrinsvis Entomologien, her i Landet.

Den for det i Anledning af Elers' Kollegiums 200 Aars Jubilæum i Aaret 1891 af Kollegiets ældre Alumner stiftede Legat, kaldet *Elers' Kollegiums Jubilæumsfonds Legat*, oprettede Fundats, der under 15de Juni 1893 ad mandatum er forsynet med kgl. Stadfæstelse, lyder saaledes:

Rektor og Professorer ved Kjøbenhavns Universitet gjøre vitterligt:

I Anledning af Elers' Kollegiums tohundredte Aars Jubilæum i Aaret 1891 blev der af Kollegiets ældre Alumner sammenskudt en Kapital, der udelukkende skal anvendes til Bedste for Kollegiets Beboere. For Kapitalens Anvendelse og Bestyrelse har *Konsistorium* forfattet følgende Fundats.

§ 1.

Kapitalen, der ingensinde maa angribes eller forringes, forvaltes i Universitetskvæsturen efter de samme Regler, som gjælde for Universitetets øvrige Legatmidler.